

benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at det *med den foreslåede begrænsning af skattefradraget har været muligt at nedsætte selve skattesatserne*. Dette betyder både en reel skattnedsættelse særlig for mellemindkomsterne på mellem 10 og 15 pct., og at beskatningen af indtægtsstigninger i det første år reduceres ret betydeligt.“

Senere udtalte finansministeren:

„Skal man opnå den forenkling af skattelovgivningen og den lettelse i beskatningen af merindtægter, som forslagene tager sigte på, er det teknisk mest enkelt og økonomisk mest formålstjenligt at ændre skattefradragets regler. Allerede ved den første fremsættelse af forslagene til skattereformen gav jeg dog udtryk for, at en ændring af skattefradragetsreglen *ikke var et principspørgsmål for regeringen*, og at jeg var villig til at overveje eventuelle andre forslag, der bevarer skattefradraget fuldtud, forsåvidt de tillige medfører samme store og fordelagtige ændringer i skatteudskrivningen som de lovforslag, jeg i dag fremsætter.

Endnu er der ikke fra anden side fremkommet sådanne andre forslag til en skattereform. Jeg har imidlertid for at skabe et så bredt grundlag som muligt for de kommende drøftelser ladet undersøge, *hvilke muligheder der er for at forenkle og forbedre indkomstbeskatningen, dersom skattefradraget opretholdes fuldtud*. Nogle af disse muligheder er omtalt i det tillæg til statsskattelovforslagets bemærkninger, som jeg før nævnte.“

Efter at have fremsat sit syn på disse muligheder udtalte ministeren ved slutningen af sin redegørelse:

„Regeringen lægger stor vægt på at få forhandlingerne påbegyndt og tilendebragt. Da det samtidig må erkendes, at der her i tinget er en udbredt modstand mod en ændring i skattefradragetsreglen, skal jeg til slut som udtryk for regeringens forhandlingsvilje udtale, at den — om det skulle være nødvendigt for at nå et resultat — er villig til at opgive ønsket om at få fradragetsretten begrænset.“

Ved lovforslagets I. behandling drejede forhandlingerne sig for en stor del om *skattefradragsspørgsmålet*.

Hans Knudsen (S) udtalte herom, at hans parti stod bag finansministerens tilbud om at opgive ændringen af fradragetsreglen, hvis det gav mulighed for at få reformarbejdet ført videre. „Fradragetsreglens ændring kan ikke i sig selv for vort vedkommende være et ufravigeligt princip. Fradragetsreglens begrænsning var — og det fremgår også tydeligt af de nu foretagne beregninger — et virksomt middel til at komme bort fra den altfor hårde beskatning af selv beskudne indkomstforøgelser, og det er en af de ting, vi mener vi må frem til ved en skattereform. Jeg tror også, det er et ønske, man har fra alle sider. Det, vi ønsker som resultat af en skattereform, er ikke alene de betydelige tekniske fremskridt og forenklinger, der ligger i forslagene, men tillige at nå frem til en beskatningsform, der ikke er så hård ved mellemindkomsterne som den nuværende,